

uitspraak

AFSCHRIFT

RECHTBANK DEN HAAG

Zittingsplaats Groningen

Bestuursrecht

zaaknummer: AWB 15/8185

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 14 augustus 2015 in de zaak tussen:

_____, eiser,
geboren op _____,
van Afghaanse nationaliteit,
V-nummer: _____,
gemachtigde: mr. A.M. Westerhuis,

en

de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, verweerder,
gemachtigde: drs. B.H. Wezeman.

Procesverloop

Bij besluit van 17 april 2015 (het bestreden besluit) heeft verweerder de opvolgende aanvraag van eiser van 23 september 2014 om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) afgewezen.

Eiser heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 9 juli 2015. Eiser is verschenen, bijgestaan door mr. R.M. Veld, kantoorgenoot van zijn gemachtigde. Tevens was een tolk ter zitting aanwezig. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Het onderzoek is ter zitting gesloten.

Overwegingen

1. Op 1 augustus 2011 heeft eiser een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 9 augustus 2011 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Het daartegen ingestelde beroep is bij uitspraak van 9 september 2011 van deze rechtbank, zittingsplaats Zwolle, ongegrond verklaard. Deze uitspraak is, in hoger beroep, bij uitspraak van 28 november 2011 door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRvS) bevestigd.
2. Eiser heeft op 27 maart 2014 voor de tweede maal een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel ingediend. Bij besluit van 2 april 2014 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen. Het daartegen ingestelde beroep heeft de voorzieningenrechter bij uitspraak van 28 mei 2014 ongegrond verklaard. Deze uitspraak is, in hoger beroep, bij uitspraak van 30 juni 2014 door de ABRvS bevestigd.

-
3. Op 23 september 2014 heeft eiser voor de derde maal een asielaanvraag ingediend. Verweerder heeft deze aanvraag bij het thans bestreden besluit afgewezen.
4. Eiser heeft aan zijn aanvraag van 23 september 2014 wederom ten grondslag gelegd dat hij is bekeerd tot het Christendom. Thans verricht hij evangeliserende activiteiten en is zijn opa op de hoogte geraakt van zijn bekering. Naar aanleiding van een op Facebook geplaatste foto, waarop is te zien dat eiser bijbelles volgt, is hij bedreigd.
5. Verweerder is tot het bestreden besluit gekomen omdat hij de bekering van eiser niet geloofwaardig acht.
6. De rechtbank stelt vast dat het voorliggende besluit materieel vergelijkbaar is met het besluit van 2 april 2014. Gelet daarop is het volgende toetsingskader van toepassing.
7. Indien na een eerder afwijzend besluit een materieel vergelijkbaar besluit wordt genomen, mag dat besluit door de bestuursrechter niet worden getoetst als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Dat geldt ook indien uit hetgeen de vreemdeling heeft aangevoerd kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet. Dit is slechts anders, indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het EHRM van 19 februari 1998 (Bahaddar tegen Nederland; ECLI:NL:XX:1998:AG8817) voordoen.
8. De rechtbank beoordeelt ambtshalve of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten en omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet voor het nemen van dat besluit konden worden aangevoerd en bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet voor het nemen van het eerdere besluit konden worden overgelegd. Dergelijke nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden rechtvaardigen echter geen nieuwe rechterlijke beoordeling, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit.
9. Eiser heeft in het kader van de onderhavige procedure de navolgende documenten overgelegd:
- een doopcertificaat van 26 januari 2014;
 - een brief van zijn tante/schoonmoeder van 2 september 2014;
 - een brief van zijn oom/schoonvader van 2 september 2014;
 - een brief van een oom van zijn echtgenote/nicht van 2 september 2014;
 - een brief van J.M. van O van 14 juli 2014 aangaande zijn bekering van eiser;
 - een brief van J.M. van O van 8 januari 2015 aangaande de Facebook foto;
 - een aanbeveling van W.J. Ouweneel van 11 november 2013 aangaande de deskundigheid van J.M. van O.
10. Nu de door eiser bij zijn aanvraag van 23 september 2014 overgelegde stukken – met uitzondering van het doopcertificaat – dateren van na het eerdere besluit van 2 april 2014 en eiser heeft gesteld verder te zijn gegaan met zijn (eerder ongeloofwaardig geachte) bekering zijn die stukken aan te merken als nieuw gebleken feiten. Naar het

oordeel van de rechtbank is niet op voorhand uitgesloten dat het in bedoelde stukken gestelde kan afdoen aan het eerdere besluit. De rechtbank komt daarmee toe aan inhoudelijke beoordeling van het bestreden besluit.

11. Eiser heeft aangevoerd dat verweerder zijn afwijzing niet deugdelijk heeft gemotiveerd en niet duidelijk is hoe hij getoetst en gewogen heeft. Het enkel oordelen dat de verklaringen van eiser geen blijk geven van een doorgemaakte ontwikkeling of het doorlopen van bepaalde stappen, geeft geen inzicht in de weging die verweerder hieraan ten grondslag heeft gelegd. Uit hetgeen door eiser is verklaard blijkt wel degelijk dat hij een gelovig christen is en dat hij zijn bekering nog steeds intensiveert. Gewezen wordt op de fascinatie die hij heeft voor de persoon van Jezus. Er zijn meerdere factoren die een rol hebben gespeeld bij het bekeringsproces van eiser. Eiser heeft de Koran nooit begrepen omdat die niet in zijn taal (Farsi) is geschreven, terwijl de Bijbel in alle talen is geschreven. In zijn land van herkomst werd eiser gestraft als hij fouten maakte bij het lezen van de Koran. De vrijheid die eiser vond bij het christendom is niet alleen gelegen in de talen waarin de Bijbel is geschreven, maar ook in de wijze van de geloofsbelijdenis. Daarnaast heeft de naastenliefde die hij bij de christenen heeft ervaren een belangrijke rol gespeeld. Ook heeft eiser erop gewezen dat hij evangeliserende activiteiten verricht. Eiser heeft aldus zeer uitvoerig en overtuigend verklaard over zijn bekeringsproces. De brieven van J.J.M. O en Ouwenheel dienen in dit verband ter onderbouwing en staving van zijn bekering. Dat eiser enkel bij benadering kon aangeven wanneer hij een gesprek met zijn opa heeft gehad over zijn bekering kan hem niet worden toegerekend. Eiser heeft daarbij verwezen naar de uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Utrecht van 17 juni 2014, zaaknummer AWB 13/31227.

Ter zitting is namens eiser hieraan toegevoegd dat het gesprek met zijn opa en het plaatsen van zijn foto op Facebook bij terugkeer naar Afghanistan hem in gevaar brengen.

12. De rechtbank overweegt als volgt.

13. Zoals volgt uit de uitspraak van de ABRvS van 10 april 2014 (ECL:ENL:RVS: 2014:1307) verlangt verweerder juist in een geval als dit, waarin de gestelde bekering in de voorafgaande procedure - bij een in rechte onaantastbaar besluit - niet geloofwaardig is geacht omdat de vreemdeling geen inzicht in de motieven voor en het proces van bekering heeft kunnen geven, van de vreemdeling dat hij ermee bekend is dat hij in een opvolgende aanvraag die motieven voor en het proces van bekering kan beschrijven. De vreemdeling dient inzichtelijk te maken waarom hij tot de gestelde intensivering van de bekering is gekomen en hoe dit proces is verlopen, en hij dient tot uiting te brengen dat deze keuze weloverwogen en welbewust is. Dit geldt temeer als de vreemdeling heeft verklaard dat het bekeringsproces niet is geëindigd maar dat dit proces verder gaat. Onder die omstandigheden dient hij inzichtelijk te maken waarom hij tot voortzetting van de bekering is gekomen en hoe dit proces is verlopen, en dient hij hiermee tot uitdrukking te brengen dat deze keuze weloverwogen en welbewust is.

14. De rechtbank stelt voorop dat, zoals volgt uit voormelde uitspraak van de ABRvS van 10 april 2014, alsmede van 15 juli 2014 (201401627/1/V2), verweerder in het bijzonder waarde mag hechten aan antwoorden van de vreemdeling op vragen over de motieven voor en het proces van (de voortgezette) bekering.

15. Tijdens het gehoor van 22 december 2014 heeft eiser zijn aanvraag toegelicht. Tijdens dat gehoor heeft eiser verklaard, naar in het verslag van dat gehoor wordt gesteld,

dat zijn opa in Afghanistan met zijn tante (de schoonmoeder van eiser) heeft gesproken, waarbij zijn opa gezegd zou hebben dat eiser christen is geworden en dat eiser moet scheiden omdat hij een afvallige en ongelovige is geworden. Indien hij terugkeert naar Afghanistan zal hij gestenigd worden en als hij niet scheidt van zijn vrouw krijgt iedereen problemen. Na de afwijzing van zijn asielerzoek kwam eiser in de gevangenis, waar hij met zijn celgenoten over het christendom sprak en hen geëvangeliëerd heeft. Eiser merkte dat zijn celgenoten veranderden en hoop kregen. Telkens als eiser in de Bijbel las verzocht hij God hem te helpen. De vrijheid die hij kreeg heeft hij aan God te danken. Na zijn vrijlating geloofde hij nog meer in Jezus dan voorheen. Jezus had een andere plek gekregen in zijn leven. De Heilige Geest vertelde eiser wat hij wel en niet mocht doen. Bij zijn familie in [?] communiceerde eiser via Skype met zijn opa. Zijn opa zei dat hij een afvallige was. Eiser zei dat hij een nieuw en eeuwig leven heeft gevonden en dat hij niet meer werd geslagen met een zweep zoals dat gebeurde toen hij kind was en iets verkeerd uitsprak uit de Koran. Eiser vertelde zijn opa dat hij niet in diens religie gelooft en dat het niet goed is als een kind van zes met een zweep wordt geslagen en dat de Koran in een andere taal moet worden gelezen. Eiser vertelde zijn Hemelse Vader te hebben gevonden. Eiser vertelde zijn opa dat in tegenstelling tot hetgeen in Afghanistan verteld wordt christenen maar één God hebben en dat christenen niet slecht zijn. Eisers opa werd erg boos en zei dat eiser zijn eigen God is vergeten. Eiser toonde hem de Bijbel en vertelde erover. Opa verbrak het contact en een volgend contact heeft niet meer plaatsgevonden. Eisers tante zei tegen eiser dat hij moest scheiden van haar dochter omdat moslims niet getrouwd mogen zijn met christenen. Ook vertelde zij dat iedereen van zijn bekering op de hoogte was en dat bij terugkeer naar Afghanistan iedereen zou worden gedood. Eiser heeft voorts verklaard dat hij (ook via Facebook) bezig is met evangeliseren.

16. Verweerder heeft op basis van het door eiser verklaarde geconcludeerd dat eiser geen overtuigende verklaringen heeft afgelegd over zijn gestelde bekering, doorgemaakte ontwikkeling of het doorlopen van een bepaald proces. Verweerder heeft daartoe overwogen dat eiser zich heeft geuit in algemene bewoordingen.

17. Zoals volgt uit de uitspraak van de ABRvS van 24 mei 2013 in de zaak met nummer 201109839/1/V2, past verweerder een vaste gedragslijn toe bij het onderzoek naar de door een vreemdeling aan zijn asielaanvraag ten grondslag gelegde geloofsovertuiging. Deze vaste gedragslijn houdt in dat verweerder een vreemdeling vragen stelt die - voor zover toepasselijk in het concrete geval - grofweg worden onderverdeeld in vragen over de motieven voor en het proces van bekering, waaronder de betekenis en praktische uitvoering van een eventuele doop en doopplechtigheid, en over de persoonlijke betekenis van de bekering of de geloofsovertuiging voor een vreemdeling. Voorts betreft het vragen die betrekking hebben op algemene, basale kennis van de geloofsleer en geloofspraktijk. Ten slotte verwacht verweerder dat een vreemdeling die stelt dat kerkgang onderdeel is van zijn geloofsovertuiging, daarover vragen weet te beantwoorden, bijvoorbeeld waar de kerk zich bevindt die hij bezoekt, op welk tijdstip de dienst of de mis plaatsvindt, en hoe deze verloopt. Soortgelijke vragen stelt verweerder ook over andere door een vreemdeling genoemde uitingen van zijn gestelde geloofsovertuiging, zoals evangelisatieactiviteiten.

18. Anders dan verweerder heeft geconcludeerd is de rechtbank van oordeel dat blijkens het (13 pagina's tellende) verslag van het op 22 december 2014 plaatsgevonden gehoor niet in redelijkheid kan worden geconcludeerd dat er sprake is van tegenstrijdigheden met betrekking tot de geloofsbeleving/bekering van eiser, noch dat eiser zich heeft geuit in algemene bewoordingen. Op alle aan hem gestelde vragen heeft eiser uitvoerig, concludent

en consistent geantwoord. Het is de rechtbank niet duidelijk kunnen worden op welk concreet punt of welke concrete punten van de onder 17 verwoorde gedragslijn verweerder meent dat het door eiser verklaarde daaraan niet voldoet. De door eiser overgelegde brieven van J.M. van O van 14 juli 2014 met betrekking tot de bekering van eiser en de aanbeveling van W.J. Ouweneel van 11 november 2013 met betrekking tot de deskundigheid van J.M. van O ondersteunen het door eiser gestelde.

19. Het bestreden besluit is naar het oordeel van de rechtbank op grond van het voorgaande onvoldoende gemotiveerd. Het beroep is gegrond en het bestreden besluit dient te worden vernietigd.
20. De rechtbank overweegt daarnaast nog het volgende.
21. Verweerder heeft noch in het voornemen noch in het bestreden besluit de gestelde afvalligheid en de gestelde gevolgen daarvan beoordeeld. Dat verweerder de gestelde bekering ongeloofwaardig heeft geacht leidt niet tot het oordeel dat verweerder de gevolgen van de (gestelde) afvalligheid niet had dienen te beoordelen. Immers, een persoon kan afstand hebben genomen van een bepaalde geloofsovertuiging zonder zich bekeerd te hebben tot een andere geloofsovertuiging en kan vanwege die afvalligheid mogelijk problemen ondervinden. Zeker in Afghanistan is dat naar het oordeel van de rechtbank niet onaannemelijk.
22. Ook vanwege het vorenstaande is het bestreden besluit onzorgvuldig voorbereid en onvoldoende gemotiveerd.
23. De rechtbank acht geen ruimte aanwezig om zelf in de zaak te voorzien. Volgens vaste rechtspraak van de ABRvS komt verweerder beoordelingsruimte toe bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van het relaas en dient de rechter die beoordeling terughoudend te toetsen. Nu verweerder de (on)geloofwaardigheid van de gestelde bekering in onvoldoende mate heeft gemotiveerd en de gestelde gevolgen van de afvalligheid niet heeft beoordeeld kan de rechtbank de terughoudende beoordeling niet uitvoeren.
24. Verweerder dient derhalve opnieuw en met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen op de aanvraag van eiser te besluiten.
25. Nu het beroep gegrond is dient verweerder te worden veroordeeld in de door eiser gemaakte proceskosten. Op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht bepaalt de rechtbank deze kosten op € 980,- (1 punt voor het indienen van het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 490,- en een wegingsfactor 1).

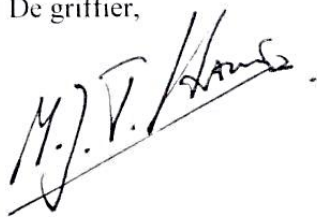
Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;
- veroordeelt verweerder tot vergoeding van de proceskosten tot een bedrag van € 980,--.

Deze uitspraak is gedaan door mr. D.W.J. Vinkes, rechter, in aanwezigheid van M.J. 't Hart, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 14 augustus 2015.

De griffier,

De rechter,

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Afschrift verzonden aan partijen op: 17 AUG 2015
typ: HtH.

Voor kopie conform
Rechtbank Noord-Nederland
Afdeling Bestuursrecht